

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 1957 JANVIER MARS 1957

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1950

BULLETIN

DE LA SOCIÉTÉ SPÉLEOLOGIQUE DE GRÈCE

TRIMESTRIEL

FONDÉE EN 1950

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΩΝ. ΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 35 - ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ. 968.647 - ΑΘΗΝΑΙ

ÉDITION
DE LA SOCIÉTÉ SPELEOLOGIQUE DE GRÈCE
35, RUE DE CONSTANTINOPLE - N. SMYRNE
TEL. 968.647 - ATHÈNES

Η Π Η Γ Η Τ Η Σ Ε Ρ Κ Υ Ν Η Σ

ΑΡ. 508

Ι. Πετροχειλού

Με τὸ ὄνομα Κεφαλάρι τῆς Ἐρκύνης εἶναι γνωστὴ ἡ ἐκβολὴ τῶν καρστικῶν ὑδάτων, ποῦ γίνεται νοτιῶς τῆς πόλεως Λεβαδεας, εἰς τοὺς πόδας τοῦ βουνοῦ Καρδαβίτσα, ὑψομ. 728 μ.

Τὰ ὕδατα τῆς ἀνωτέρω ἐκβολῆς χρησιμοποιοῦνται ἀπ' ἐνός μὲν πρὸς ὕδρευσιν τῆς πόλεως Λεβαδεας ἀπ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν παραγωγὴν ἐνεργειας.

Διὰ τὸν πρῶτον σκοπὸν ὁ ἄθμος Λεβαδεας ἔχει ἐγκαταστήσασιν ἀντλιοστασίου παρὰ τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς, ἐντὸς κτιρίου, τὸ ὁποῖον καλύπτει καθ' τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς καὶ ἀνυψώνει τὸ ὕδωρ δι' ἀντήλας μέχρι τοῦ ὕψους δεξαμενῆς τινος ἐκ τῆς ὁποίας διανέμεται εἰς τὴν πόλιν.

Διὰ τὸν δευτερον σκοπὸν ἔχουν κτισθῆ τοῖχοι περὶ τὴν ἐκβολὴν πρὸς περιορισμὸν τῶν ὑδάτων καὶ διοχέτευσίν των εἰς πληθὸν κείμενα ἐργαστήσια.

Τὰ ἐργαστήσια ἐπεξεργάζονται κυρίως βάμβακα.

Ἡθέσις τοῦ κεφαλαίου Ἐρκύνης εἶναι ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος βαθείας φάραγγος διευθύνσεως ΝΔ-ΒΑ, ἡ ὁποία φέρει εἰς τὰς παρειάς τῆς πολλὰς παλαιὰς καρστικὰς μορφάς. Αἱ καρστικαὶ μορφαὶ ἦσαν ἄλλοτε σπηλαία καὶ βάραιρα, ἐξῶν διακρίνεται καὶ ἡ προέλευσις τῆς φάραγγος.

Ἡ φάραγγε εἶναι διανοιγμένη ἐντὸς ἀνωτέρου κρητιδοκοῦ, ἵππουριτοσφοῦ ἀσβεστολίθου καλῶς στραμμένου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖται καὶ τὸ ὑπεράνω τῆς ἐκβολῆς βουνόν.

Ὁ ἀσβεστόλιθος ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Καρδαβίτσα εἶναι κεκαλυμμένος ἐκ φαμμιτικοῦ ἢ ἀργιλικοῦ φλύσχου καὶ εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος ἐκ κοοκαλοπαγῶν.

Οὐδέμια τῶν καρστικῶν κοίλων μορφῶν τῶν παρειῶν τῆς φάραγγος φάνει μέχρι τῆς σημερινῆς κοίτης τῆς φάραγγος.

Τὰ ὕδατα τῆς ἐκβολῆς ἐξέρχονται ἐκ τῶν στρώσεων τοῦ ἀσβεστολίθου, παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς φάραγγος εἰς ὑψόμετρον 115μ. πηροῦ καὶ ῥέουν διὰ τῆς κοίτης χειμάρρου, ποῦ διασχίζει τὴν πόλιν τῆς Λεβαδεας ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν.

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παρειάς τῆς φάραγγος, ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς ἐκβολῆς τῆς Ἐρκύνης, παρὰ τὴν κοίτην ὑπάρχει ἑτέρα διαρρυθμισμένη εἰς κρήνην ἐκβολή, πρὸ τῶν κοιλιμμάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐχρησίμευον ὡς μαντεῖον.

Ἡ ἐκβολή αὕτη εἶναι μικρά τὸ δὲ πρὸ αὐτῆς τμήμα τοῦ ἀσβεστολιθοῦ εἶναι κεκαλυμμένον διὰ λιθοδομῆς.

Ἡ παροχή τῆς ἐκβολῆς τῆς Ἐρκύνης ὑφίσταται ἐποχικὰς διακυμάνσεις τοιαύτας ὥστε διὰ μὲν τὴν ὑδρευσιν εἶναι πάντοτε ἀρκετὴ οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν παραγωγήν ἐνεργείας. Πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ὑγρὰν ἐποχὴν εἰς τὰ ὕδατα τῆς ἐκβολῆς προστίθενται καὶ τὰ ὕδατα, τὰ φέοντα ἐκ τῆς πρὸς βορρᾶν αὐτῆς φάραγγος, εἰς τὴν ὁποίαν συλλέγονται καὶ τὰ ἀπ' εὐθείας πλίνθοντα ὕδατα τῆς βροχῆς καὶ ἐτέρων μικροεκβολῶν ἤπι-
-γῶν.

Ἡ φάραγξ κατὰ τὸ ἄερος εἶναι ξηρὰ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ξηρὰν ἐποχὴν τὰ ἐργοστάσια λειτουργοῦν λίαν πλημμελῶς ὅταν μάλιστα τῆς ἢ πρὸ αὐτῆς ὑγρὰ ἐποχὴ νὰ μὴ εἶναι ἀρ-
-κετὰ βροχερά.

Κατὰ τὸν Δεκεμβρίου 1955 τὸ κεφαλαρί τῆς Ἐρκύνης ἐπεσκέφθη ὁμάς γεωλόγων τοῦ Ι.Γ.Ε.Υ. μετὰ τοῦ εἰδικῶς ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς βοήθειας τοῦ Ο.Η.Ε. ὡς Καρτογράφου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἱερουσαλὴμ κ. Ricard.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν διεβεβαιώθη ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐκβολὴ εἶναι πηγὴ ἐπαφῆς καὶ ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ἀπορροφώμενα ὕδατα ὑπὸ τοῦ ἀνωθεν τῆς ἐκβολῆς ἀσβεστολιθοῦ καὶ ὄγκου εἰσδύουσι βαθέως ἐντὸς αὐτοῦ καὶ συναντῶντα ἀδιαπέρατον ὑπόβαθρον ἐκ φλύσχου ἀνωθῶς κάτωθεν τῆς πηγῆς ἀναγκάζονται νὰ ρεῦσουν πρὸς τὰ ἔξω εἰς τὸ μέρος αὐτό. Ἐπεδείχθη μάλιστα πρὸς καλυτέραν κτιστοποίησιν ἐντὸς τῆς κοίτης τῶν ὑδάτων αὐτῶν καὶ τμήμα ἐργαλικοῦ σχιστολιθοῦ, φλύσχου κάτωθεν τοῦ κρηπιδώματος πληθὺν εὐρίσκομένου ἐξο-
-χικοῦ κέντρου.

Δι' ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐκβολὴν τῆς Ἐρκύνης ἕς μᾶς ἐπιτρα-
-πῆ νὰ ἔχωμεν ἀντίθετον γνώμην, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) διότι ἐρευνητὲς νὰ εὕρωμεν τὸ ὑπόβαθρον τοῦ φλύσχου ἐντὸς τῆς ἀναφερθεῖσης κοίτης τῶν ὑδάτων ὄχι μόνον ἀνεύρωμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀσβεστολίθον, ὁ ὁποῖος ἐθεωρήθη ὡς ἐπιγεγενημένος αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν ἀνεύρωμεν καὶ μεγάλο πάχος τοῦ φλύσχου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐμφάνισιν ΒΒΔ-ΝΝΑ καὶ στρώσεις ἀνορθωμένας, τελείως ἀσυμφῶνους πρὸς τὰς τοῦ ἀσβεστολιθοῦ.

2) διότι πρὸς ΒΑΑ τοῦ πρὸς ΒΔΒ τοῦ κεφαλαρίου λόφου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι κτισμένον τὸ κᾶστρον ὑπάρχει μετὰπτωσις τοῦ ἀσβεστολιθοῦ ἐπὶ ρήγματος διευθύνσεως ΒΒΔ-ΝΝΑ, μὲ ἐπιφάνειαν μεταπτώσεως πρὸς ΒΑΑ.

3) διότι πρὸς ΒΑΑ τῆς ἀνωτέρω μεταπτώσεως καὶ εἰς ἀπόστασιν 25 μ. περίπου ὑπάρχει ἕτερα μετὰπτωσις ὁμοίας διε-
-ευθύνσεως μὲ ἐπιφάνειαν μεταπτώσεως πρὸς ΝΔΔ.

4) διότι μεταξύ των δύο άνωτέρω μεταπτώσεων έντός της σχηματισθείσης τεκτονικής τάφρου υπάρχει φλύσχης, του οποίου αι στρώσεις είναι λίαν πτυχωμένα και σαφώς άνορθωμένα παρατάξεως ΒΒΔ-ΝΝΑ.

5) διότι όμοια κατάστασις επικρατεῖ και εἰς τήν προέκτασιν της τεκτονικής αὐτῆς τζόρου πρός ΝΔΔ από της δεξιᾶς πλευρᾶς του χειμάρρου και πέραν.

6) διότι κατὰ στράματα του άσβεστολίθου εκ των οποίων εξέρχονται τά ύδατα, που σχηματίζουν τό κεφαλαρι της Έρκύνης έχουν μέν παρά τήν έκβολήν κλίσιν ΒΒΒ 7^ο και πρός τά άνάντι της φάραγγος άλλας διαφόρους σχηματίζοντα σήγλινα και άντικλινα μικρά άλλ' ούδαμου παρουσιάζουν υπόβαθρον άεκ φλύσχου.

Επομένως τά ύδατα τά έκβάλλοντα και σχηματίζοντα τό κεφαλαρι της Έρκύνης προέρχονται έξ υπερχειλίσσεως κοιλαμάτων του κοητιδικου άσβεστολίθου και ούχι έξ άδυναμίας προχωρήσεως των εἰς βάθος λόγω άδιαπεράτου υποβάθρου ως έξεφράσθη υπό της ομάδος, της επίσκεφθείσης τό 1955 τήν θέσιν.

Τό αὐτό και η μετρολογία των παρειών της φάραγγος δεικνυει, που δέν παρουσιάζει ύπολείματα κοιλαμάτων εἰς τά χαμηλότερα μέρη.

Τοιαύτα κοιλάματα θεωριλον νά σχηματισθῶσι εάν ὕπῆρχε υπόβαθρον ύδατοστεγές επί του οποίου τά ύδατα θά έρεον διαβιβρωσκόντα τον άσβεστολίθον και διανοίγοντα αὐτά.

Οὕτω τά ύδατα του κεφαλαριου Έρκύνης δύνανται και νά άνυψωθούν άκόμη, όταν έξακριβωθῆ ότι τό εκ φλύσχου φυσικόν φράγμα έχη και έκτασιν άρκετήν και βάθος.

Πάντως υπέρ της έκδοχῆς ότι τό φράγμα αὐτό έχη άρκετόν βάθος συνηγορεῖ η παρατήρησις κατὰ τήν όποίαν όταν τά ύδατα της έκβολῆς αύξάνωνται υπερβολικά εξέρχονται εἰς διάφορα μέρη της φάραγγος και δέν διαρρέουν άλλοθεν.

Κατόπιν των άνωτέρω φανερόν είναι ότι η μελέτη του κεφαλαριου της Έρκύνης θά οδήγησῃ νά έκτελεσθούν έργα όχι μόνον διά νά έξυπηρετήσουν τήν ύδρευσιν της πόλεως της Λεβαθείας άλλά και διά νά παραχθῆ μεγάλη ποσότης ένεργείας. καθ' όσον ενδιαφέρῃ τας διά των ύδάτων της έκβολῆς της Έρκύνης και της κατ' αὐτήν φάραγγος λειτουργούσας έπιχειρήσεις.

Επομένως νομιζομεν ότι θά ήτο άξία προσοχῆς.

RESUME

LE KEPHALARI D'HERKYNI

No 508

par

J. Petrochilos

Le Kephalaria d'Herkyini est un exutoire, qui se trouve au Sud de la ville de Levadia.

Les eaux de l'exutoire Herkyini sont utilisées pour l'alimentation en eau de la ville de Levadia ainsi que pour la production d'énergie motrice nécessaire aux fabriques de coton de Levadia.

A l'occasion d'une mission de l'Inst. de Géologie avec le Dr. L. Picard, qui était un "appointed by the U.S. Techn. Assist. Administr." a été exposée l'opinion que l'exutoire d'Herkyini n'est qu'une source de contact; on a même montré un block de schiste, de Flysch, au fond de la rivière, qui coule de la dite source, qui est à l'avis de quelques géologues, le soulèvement du Calcaire.

On me permettra de ne pas partager cette opinion. 1) parce que j'ai trouvé le calcaire du crétacé sup. même en dessus et en dessous du Flysch, et constaté que les couches du Flysch sont verticales. et 2) parce que dans la région de l'exutoire on peut suivre le Flysch à gauche et à droite de la rivière qui est formée par les eaux de l'exutoire, dans une étendue assez grande entre deux failles parallèles de calcaire n'ayant qu'une distance entre elles de 25 m.

Les failles ont une direction NNW-SSE suivant la direction des axes des plis du calcaire et font ainsi un fossé tectonique plein de Flysch.

La dite source n'est donc pas une source de contact mais un exutoire de barrage.

Bien entendu, selon cette opinion nouvelle des recherches appropriées peuvent conduire à une utilisation meilleure des eaux de cet exutoire.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ ΑΡ. 167

Κατόπιν νέας έρευνας περί του έτους εύρέσεως τής εισόδου του σπηλαιου Περάματος 'Ιωαννίνων αρ 167, έζηκριβώθη ότι τουτο έγινε κατά τό 1941 υπό του υιού του σημερινούφύ-
-λακος του σπηλαιου Ι.Κοντογιάννη.

Ούδεις παλαιός κάτοικος των 'Ιωαννίνων ή του Περάμα-
τος ένθυμεΐται τό σπήλαιον αυτό παλαιότερον.

Η πληροφορία, ή άναγραφείσα (1), ότι ήτο γνωστόν από
του 1900 και ότι έκτισε την εισόδόν του θ τότε ήγεμών του
Περάματος δεν εύσταθη:

1) διότι τό ύλικόν τής διανοίξεως τής εισόδου, έξετασθένδέν
είχε ούδέ ένα λίθον μεγέθους άξιολόγου.

2) διότι αί διανοίξαντες την εισόδον δεν εδρον έχνη κτισί-
ματος με τά την άφαίρεσιν των χυμάτων.

και 3) διότι χάρματα και μικρά χαλίκια παρόμοια προς έκεΐ-
να, που ύπήρχον πρό τής εισόδου και των οποίων έχνη σώ-
ζονται εις τά άκρα της άκόμης, ύπάρχουν και εις άλλα μέρη
του λόφου προς βορράν του σπηλαιου εις όμοιαν διάταξιν ως
παρά την εισόδον, που χρονολογούνται ως πιθανής Βουρμίου έ-
-ποχής.

Κατά τους κατοίκους ή άνωτέρω πληροφορία πιθανόν ά-
φορά τό σπήλαιον άμπαρότρυπα, τό όποϊον κεΐται επί τήςβο-
-ρεας πλευράς του αυτού λόφου και εις τό όποϊον ύπάρ-
χει παράδοσις ότι έκρύπτοντο λησταί.

Εις την διάνοιξιν τής εισόδου του σπηλαιου Περάμα-
τος αρ. 167 έβοήθησαν κατά τό 1941 και συνεργεΐον στρα-
τιωτών μηχανικού εργαζόμενον εις έργα πλησίον του Περάμα-
τος, εις τό όποϊον συνεργεΐον άνεφέρθη ή άνεύρεσις καταφυ-
-γλου.

Εις τό έσωτερικόν του σπηλαιου μέρος ούδεις είχε ει-
-σελθη μέχρι του 1951, ότε άνεγνωρίσθη ή τουριστική αξία
του υπό του κου Ι. Πετροχειλου, διότι ούδέν έχνος βανδαλι-
-σμοΐ ή βημάτων άνεύρε ούτος πέραν των 60 περίπου μέτρων
άπό τής εισόδου.

Οί ύπάρχοντες βανδαλισμοί έγιναν κυρίως υπό των έπι-
-σκεπτών μέχρι του 1951 και υπό τής Γεωργικής σχολής 'Ι-
-ωαννίνων, ήτις έκαμε τους μεγαλυτέρους, άποκομίσασα ολόκλη-

ρον φορτίον σταλακτιτών.

I. Πετροχιλος

ΕΥΡΕΣΙΣ ΥΠΟΛΕΙΜΑΤΩΝ ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Εντός καρστικού κοιλάματος εις τὰ μεταλλεΐα θάσου του μεταλλειοκτήτου κ.Α.Χονδροδήμου ανεκαλύφθησαν πολλά κέρατα ελάφου μεταξύ των οποίων και τινα μέγχη κατεργασίας και τινα ήμιαπολιθωμένα.

Εν τοιούτο κέρατον κατεργασμένον, τὸ ὁποῖον εἶχε τήν καλωσύνην ὁ ἀνωτέρω μεταλλειοκτήτης νὰ μᾶς ἐπίδειξη ήτο ὡς παριστᾶ τὸ κατωτέρω σχήμα:

μέγεθος 1/2 φυσικοῦ

Πιθανόν πρόκειται περί βιοτεχνίας προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, ὃ -ταν ἀκόμη δέν εἶχε ἀφίσει τὰ σπήλαια.

Δυστυχῶς δέν ἔχουν μελετηθῆ ἀκόμη τὰ ἀνωτέρω εὐρήμα -τα εις τήνθέσιν των και δέν εἶναι γνωστόν εἰάν μετ' αὐτῶν ὑπάρχουν λίθινα ἐργαλεΐα διά νὰ προσδιορισθῆ ἡ ἡλικία των διότι ἡ ελάφος ἐν Ἑλλάδι ήτο λίαν διαδεδομένη κατά τήν παλαιότεραν Τετατογενή ἐποχήν, ὅπως δεικνύουν ἀσθονα ὑπο -λείματα αὐτῆς ἐντός κροκαλολατυτοπαγῶν τῆς ἐ -ποχῆς αὐτῆς.

I. Πετροχιλος

RÉSUMÉ

COMMUNICATIONS BRÈVES

Après des recherches nouvelles, la découverte de l'entrée de la caverne de Pérama No 167 a eu lieu en 1941; celle de l'intérieur en 1951.

Dans une grotte, qu'on a rencontrée dans les mi -nes de Thassos on a trouvé plusieurs morceaux de bois de cerf, dont quelques uns portent des vestiges de travail humain.

Pour éteβminer la chronologie de ces trouvail -les il nous faut faire une étude systématique sur place et chercher s'il existe également des outils de pierre.

J. Petrochilos

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. LINDBERG. ΚΥΚΛΩΠΙΔΑΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΕΤΑ ΠΙΝΑΚΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΑΛΑΚΟΣΤΡΑΚΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΕΛΛΑΒΕΡΘΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΚΟΥΡΝΑ. Έκδοσις έργασιών του Μακεδονικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ. Τ.ΙΥ Ν.5/36. (Γαλλιστί). Εἰς τὴν ἔργασίαν αὐτὴν ἀναφέρονται τὰ μαλακόστρακα κα ζῶα (Κυκλωπίδαι), τὰ εὑρεθέντα εἰς τὰ σπήλαια τῶν περιοχῶν Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου Κρήτης.

Ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τὰ παρατηρήσεις ἐπὶ τικῶν εἰδῶν καὶ περιγράφεται ἐν νέον εἶδος τὸ

Succocyclops ereticus Lindberg

Τέλος προστίθεται πίναξ τῶν μαλακοστράκων ζῶων, τὰ ὅποια συνελλέγησαν εἰς τὴν λίμνην Κουρνᾶ.

Τὴν ἔργασίαν συνοδεύει πλουσία βιβλιογραφία.

Κ. LINDBERG. ΚΥΚΛΩΠΙΔΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ II.

Ἐκδοσις Βαλκάνικῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Μακεδονικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ (Γαλλιστί). Τ.Ι, ἀρ. 23, σελ. 189-195.

Εἰς τὴν ἔργασίαν αὐτὴν ἀναφέρεται πίναξ τῶν εὑρεθέντων εἰδῶν μαλακοστράκων εἰς τὰ καρστικά ὕδατα τῆς Μακεδονίας, Φωκίδος καὶ Ἀπτικῆς μετὰ γενικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς ἐξαπλώσεως αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΙΟΛΟΓΙΑ

ΣΠΗΛΙΟΛΟΓΙΑ, περ. Ἐκδρομικὰ Χρονικὰ τεύχ. 37 σ. 15 τεύχ. 38 σ. 31, τεύχ. 39 σ. 47.

Ἀναφέρεται ἡ σπηλιολογικὴ δραστηριότης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς μῆνας Ἰαν. Φεβρ. καὶ Μάρτ. 1957.

RESUME

BIBLIOGRAPHIE SPELEOLOGIQUE
DE LA GRECE

K.LINDBERG.Cyclopides de la Grèce II.
Fragmenta Balcanica Musei Macedonici scientia-
-rium Naturalium.T.I Nr 23.
C'est une liste des cyclopides, qui sont trou-
vés dans les eaux karstiques de Macédoine, Pho-
-kis et Attique avec remarques générales sur
leur extension.

K. LINDBERG.Cyclopides de Crète avec une
liste de crustacés divers recueillis dans le
lac de Kournas.
Acta Musei Maced.Scient.Natural.T.IV No5/36.
Sauf les espèces connus qui sont déterminées
dans les formes karstiques de la Crète Mr Lin-
-dberg fait la description d'une nouvelle es-
pèce "Spécyclops creticus Lindb.

NOUVELLES

SPELEOLOGIE. dans la rev. Ekdomika chronika
fasc.37 p.15, fasc.38 p.31, fasc.39 p 47.
Notes sur l'activité spéléo de la Grèce pen-
dant Janv., Fev. et Mars 1957.

E K Δ Ο Σ Ε Ι Σ P U B L I C A T I O N S

ληφθεῖσαι ἀπὸ 1 Ἰαν. μέχρι 1 Μαρτ. 1957
reçues depuis 1 Jan. jusqu'à 1 Mars 1957

ΑΓΓΛΙΑ ENGLAND

C.R.G. NEWSLETTER of G.P. Nr 62 Nov./Dec
OCCASIONAL PUBLICATIONS No 1 of C.R.G. of
G.P. International expedition to gouffre Berger
1956.

ΑΥΣΤΡΙΑ ÖSTERREICH

MITT. DER HOHLENKOMMISSION b. Bundesmini-
sterium für Land und Forstwirtschaft Jahr 1953
Heft 1, Jahr 1955 heft 1
DIE HOHLE 1956 Heft 3,4.
H. TRIMMEL Internationale Bibliographie
für Speläologie Jahr 1951.
JAHRBUCH der Naturwissenschaftlichen Abte-
ilungen in JOANNEUM Graz 1956.

ΓΑΛΛΙΑ FRANCE

COMMUNICATIONS du premier Congrès Inter-
national de Spéléologie Paris 1953 T. III Pilo-
logie.
VIE ET MILIEU Bull. du Labo. Arago T.VII
1956 Fasc. 1,2.
ANNALES DE SPELEOLOGIE T. XI Fasc.1
NOTES PIOSPEOLOGIQUES T.XI Fasc.2

ΓΙΟΥΚΟΣΛΑΒΙΑ Jugoslavija

K.LINDPERG Cyclopides de la Grèce II
Fragmenta Palcanica. Musei Macedonici scientia-
rum Naturalium. T.I Nr 23.
K.LINDPERG Cyclopides de Crète avec une
liste de Crustacés divers recueillis dans le
lac de Kourna. T.IV No 5/36.

ΕΛΛΕΤΙΑ SUISSΕ

Ε Λ Λ Α Σ

- Π.ΓΡΑΙΚΙΩΤΗ ΟΙ Γαυρότοποι Μακεδονίας-Θρά
-κτρ.
Π.ΓΡΑΙΚΙΩΤΗ 'Ο περιηγητισμός εις τήν 'ΕΛ
-λάδα.
ΔΕΛΤΙΟΝ 'Ελληνικῆς Γεωλογικῆς 'Εταιρίας.
Τ.ΙΙ τ.1
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΕΡΟ 'Ιαν.Φεβρ.1957 τ.185
ΕΚΑΡΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 'Ιαν.1957 δρ.37, Φεβρ.
1957 δρ.38, Μάρτ.1957 δρ.39
Ο ΑΤΤΙΚΟΣ 'Ιαν.Φεβρ. 1957
ΤΑ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΑ 'Ιαν.Μαρτ.1957 δρ.119-121
ΤΟ ΡΟΥΝΟ 1957 δρ.193
BOLLETTIN ANALYTIQUE de Bibliographie Héli-
lènique. Sciences 1954.

Η.Η.Α. U.S.A.

THE NEWS Vol.14 No11,12. Vol.15 No 1.

ΙΤΑΛΙΑ ITALIA

- LE GROTTΕ D'ITALIA rév.dell'Ist.Ital. di
Speleologia Serie 3a Vol.I 1955-56.
SPELEOLOGIA E GROTTΕ TURISTICHE IN ITALI
A. Enit Roma Dic.1956
K.LINDBERG Grottes et Spéléologie en Su-
ède. Estr.de Rassegna Spel.Ital. Como Ann.VIII
F.3-4 p.194-204.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ HUNGARIA

- ANNALES INSTITUTI GEOLOGICI PUBLICI HUN-
GARICE V.XLV F.3 Die Panonische Fauna Von
Tab.
V. XLVI F.1 Das Grundwasser der Ungarischen
becken, ergebnisse der Ungarischen Grundwasser-
kartierung.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πᾶσα ἀλληλογραφία ἀφορῶσα τὴν ΕΣΕ ἢ τὸ Δελτίον αὐτῆς δεῖον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ

Ὁδὸς Κωνσταντινουπόλεως 35 (Νέα Σμύρνη)

Ἀθήνας

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Δελτίον τῆς ΕΣΕ δημοσιεύονται ἄρθρα μόνον σπηλαιολογικοῦ περιεχομένου καὶ πρωτότυπα, παρουσιαζόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας ἢ ὑπὸ μελῶν συνεργαζομένων μετὰ τὴν Ἑταιρίαν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων Ὀργανώσεων.

Αἱ θεωρίαι καὶ σκέψεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα ἀφοροῦν μόνον τοὺς συγγραφεῖς τῶν.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Τὸ Δελτίον ἀνταλλάσσεται μετὰ ἔντυπα σχετικοῦ περιεχομένου.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ SPÉLÉOLOGIQUE DE GRÈCE

CORRESPONDANCE

Toute correspondance de la Soc. Spéléo de Grèce et de son Bulletin doit s'adresser à la :

SOCIÉTÉ SPELEOLOGIQUE DE GRÈCE

35 rue de Constantinople (Nouv. Smyrne)

Athènes

INSERTIONS

On n'insère que des articles spéléologiques originaux, qui sont présentés par des membres de la S.S.G. et de membres des associations, qui collaborent à la Société. Les opinions et théories écrites n'engagent que leurs auteurs.

ECHANGE

On n'échange que de Bulletins qui ont même but.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Συμφώνως τῷ Νόμῳ 1092

Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Κωνσταντινουπόλεως 35 — Νέα Σμύρνη